

De Vlaamsche Politiek van von Bissing.

Eens de bestuurlijke scheiding verwezenlijkt, moet men België op nieuwe basis inrichten. Er kan natuurlijk geen spraak zijn het Bestuur der Vlaamsche politiek over te laten aan den Raad van Vlaanderen. De Generaal-Gouverneur wil een bepaald programma uitvoeren, dat bestemd is om den Duitschen invloed in het land stevig te vestigen; de Raad van Vlaanderen is geroepen om die politiek te vergemakkelijken, maar daarbij beperkt zich zijn rol.

Dit wordt door VON BISSING uitgelegd in zijn brief van 6 April 1917 aan den Keizer (1) :

« Als gevolg op de aanwijzigingen Uwer Majesteit, schrijft hij, wijd ik al mijne wilskracht aan de spoedige ontwikkeling van de door U voorgeschreven Vlaamsche politiek. »

» Na mij op 17 Maart l.l. verstaan te hebben met den Staatssecretaris van Binnenlandsche Zaken, vertegenwoordiger van den Kanselier, over de te treffen maatregelen, heb ik eene Commissie samengesteld welke de verdeling van het vroegere Belgische Koninkrijk in twee deelen, een Vlaamsch en een Waalsch, moet voorbereiden.

» Die Commissie zal arbeiden onder de leiding van den Overste van het Burgerlijk Bestuur voor Vlaanderen, SCHAIBLE.

» De Politieke Afdeeling zal, in alles eensgezind, werken met den steeds geraadpleegden Raad van Vlaanderen. »

Die Commissie is verdeeld in zes onderafdeelingen :

- 1° Geldwezen (POCHHAMMER, MEHLORN en LOBLICH);
- 2° Kunsten en Wetenschappen (TRIMBORN, Baron VON STENGEL, BANKE);
- 3° Arbeid en Nijverheid (VON KOHLER, MEYER, GEHRARD, VON MEER);
- 4° Binnenland (GRAEF);
- 5° Rechtswezen (SCHAUER, HUSSEN, FRAULICH);
- 6° Landbouw en Openbare Werken (RINTELEN, BANKE, DEGENER).

Ieder der Commissies is voorgezeten door een verslaggever welke gelast is in betrekking te blijven met de overeenstemmende Commissie van den Raad van Vlaanderen om de bestuurlijke scheiding der ministeriën te bewerkstelligen.

Na de bestuurlijke scheiding zal de rechterlijke scheiding volgen. Het Duitsch Bestuur zal gescheiden worden in een Bestuur voor Vlaanderen, onder de leiding van SCHAIBLE, en een Bestuur voor Wallonië, onder de leiding van HANIEL.

Zeker, de moeilijkheden zullen groot zijn. De Waalsche ambtenaren zullen den voor hen nieuwen toestand moeilijk aanvaarden, bijzonder hunne verplaatsing naar Namen.

Het zal ten andere bezwaarlijk zijn het noodige aantal Vlamingen (lees: activisten) te vinden, welke door hunne studiën en hunne politieke vorming bekwaam zijn eene leidende plaats te bekleeden. »

Maar hij voegt er bij :

« Als de moeilijkheden tengevolge weerstand of onvoldoenden arbeid van de Vlamingen en hunne vertegenwoordigers, te groot moesten worden, zou ik verzaken

aan de medewerking van de Vlamingen om de maatregelen uit te voeren welke getroffen zijn voor het welzijn van Vlaanderen en ik zou die eenvoudig uitvoeren krachtens een bevel.

» Een van Wallonië bevrijd Vlaanderen zal stellig de belangen van Duitschland dienen.

» Ik veroorloof mij er bij te voegen dat het niet goed zou zijn een van de Waalsche heerschappij verlost Vlaanderen aan zijn lot over te laten of het te beschouwen als een pand bij de aanstaande vredesbesprekingen. Als het Deutsche Keizerrijk er niet op let zal het lot van het gansch verfranscht Wallonië dit van een vijand van Duitschland worden. Een aan den Franschen invloed overgelaten Wallonië, zou automatisch een werktuig van Engelsche heerschappij worden en zou dienen als voorwendsel voor de Engelsche aanspraken op de Vlaamsche kusten. De uitbreiding van de Deutsche macht en invloed in Wallonië schijnt mij niet minder belangrijk dan in Vlaanderen.

... » Verzekerd van de goedkeuring Uwer Majesteit, neem ik het Deutsche belang als gedragslijn voor mijne politiek, zoo in Vlaanderen als in Wallonië, en dit zelfs voor het geval dat ik dit Duitsch belang enkel zou kunnen verwezenlijken door de bezwaren van de twee groepen van de bevolking over het hoofd te zien.

... » Voor alles moet het Deutsche belang de eerste plaats innemen daar waar het Antwerpen betreft. Antwerpen zal slechts nuttig zijn voor Duitschland, voor Vlaanderen en voor Wallonië, als het volkomen vrij is van Engelschen en Franschen invloed en als het uitsluitend in Deutsche handen overgaat.

» Deze Vlaamsche politiek legt aan het Deutsche Keizerrijk den eereplicht op, dadelijk na den oorlog, eene beschermende hand boven de beide deelen van het land te houden. Het is slechts op deze voorwaarde dat de Deutsche macht en invloed op politiek, economisch en krijgsg gebied zich blijvend zullen vestigen in Vlaanderen en Wallonië; dat het vaderland eenig voordeel zal genieten van de bedrijvigheid welke hier in het werk gesteld wordt en dat de beide deelen van België in vrede en veiligheid de vruchten zullen kunnen smaken van de weldaden welke zij aan Uwe Majesteit verplicht zijn. »

Zoo is dus de Vlaamsche politiek van Gouverneur VON BISSING geschetst : België breken door Vlaanderen en Wallonië te scheiden; die scheiding te verwezenlijken, zelfs tegen den wil der bevolking in; Vlaanderen en Wallonië onder het rechtstreeksche toezicht houden van Duitschland en, na den oorlog, eene beschermende hand houden boven de twee deelen van het land.

Bewijsstukken voor de geschiedenis van den oorlog in België

Het Archief

van den

Raad van Vlaanderen

Uitgegeven door den

Nationalen Bond voor de Belgische Eenheid

BRUSSEL

Drakkerij Oud-Huis Th. DEWARICHET
16, Wilde-Woudstraat

Uitgever H. LAMERTIN
1, Coudenbergstraat

1929